

De Drietand

Hallo beste Neptuners !! We zijn oktober, dus dient er een nieuwe Drietand te verschijnen, maar...dat betekent ook dat het duikseizoen voor de meesten zo goed als achter de rug is. Het weer is ons niet altijd even goed gezind geweest. Vooral het tweede deel van de zomer was op zijn zachtst gezegd “ondermaats”, maar we kunnen toch wel zeggen enkele prachtige zondagen te hebben gehad!

Zelfs op onze club bbc was het weer opperbest! En dit in tegenstelling tot de traditie, want dit evenement diende vorig jaar zelfs te worden afgelast door het slechte weer!

Onze mosseldag verging het iets minder goed...daar wilde het weer niet echt mee, en diende gans de zaak zelfs een week te worden verplaatst, met alle organisatorische problemen van dien! Maar uiteindelijk is ook dat nog goed afgelopen, U leest er het uitgebreide verslag van, verder in deze Drietand.

Wanneer je dit blad ontvangt zijn onze wekelijkse trainingen al hervat, en wie dus een brevet wil halen (of een ster bij...) kan vanaf nu aan de slag!

Zoals steeds wordt er iets meer verteld over het leven in de Oosterschelde. Deze keer komt ...jawel, de mossel aan bod. Een dier dat de meesten onder U kennen met brood of frieten, met een frisse pint bier of een glas witte wijn...maar weinigen weten ook iets af over het leven of de voortplanting van deze toch wel zeer lekkere beestjes!

Wat je uiteraard ook kan vinden in dit clubblad, zijn de gebruikelijke info en mededelingen.

Ook de organisatie van het **clubfeest** in januari 2006 (Neptune bestaat dan 45 jaar weet je wel...) begint stilaan concrete vorm aan te nemen. We brengen jullie uiteraard tijdig op de hoogte over wat en hoe, maar **28 januari moet nu al in uw aller agenda in het rood zijn aangeduid!**

Zo beste Neptuners, ik heb hiermee mijn geschreven bijdrage alweer geleverd. Er rest mij nog alleen u veel leesplezier toe te wensen. Ikzelf ga nog even genieten van een vakantie en voor de dapperen onder U die toch nog willen verder duiken in onze frisse wateren...doe het veilig!

Betaling lidgelden 2006

Op het ogenblik dat deze **Drietand** wordt samengesteld is nog niet bekend of het lidgeld ongewijzigd blijft.

Dit zal worden onderzocht en beslist op de eerstvolgende vergadering van de raad van bestuur .

U zal hiervan uiteraard op de hoogte worden gehouden, alle info hierover kan U vernemen op de wekelijkse trainingen in het zwembad.

Van zodra de prijs van het lidgeld is vastgesteld kan dit worden gestort op

Rekening :
402-9137089-74

En 't begon zo prachtig !

Al een paar zondagen lang had het zomerweer echt meegezeten om duiken met barbecuen te combineren en op 17 juli leek het zelfs helemaal niet op te kunnen: een staalblauwe hemel en net voldoende wind om de zon te kunnen verdragen zonder weg te smelten.

Neptune, toekijkend vanuit de diepte, monkelde dus in zijn met zeewier gelardeerde baard toen hij optelde wie er op zijn eigenste clubbarbecue allemaal was komen opdagen aan “De Punt”. In totaal waren ze wel met dertig!

Rosa en George, (meegekomen met) Patrick; Greet en Jacques; Brigitte en Freddy; Annette en Jean-Pierre; Brigitte en Walter, plus Stefanie; Vicky en Anton; Daisy en Erwin; Sonja en Hugo; Hilde en Mark, plus Sara; Filip plus Thibaut, Koenraad, Reinaut, Francesca en enkele vrienden (Koen en zijn echtgenote, waarvan me de naam me niet is bijgebleven. Sorry!), tenslotte nog Maria en ikzelf (Harry).

Voldoende volk dus om een regelrecht barbecuefeestje te organiseren en dat is wat we dan ook deden!

Uiteraard werd er eerst een beleefdheidsbezoekje gebracht aan Neptune, want al hebben we soms de schijn tegen en lijken we meer te evolueren naar een feestclub, we willen toch graag nog een duikclub blijven ook!

Neptune verwelkomde ons met een vrij goede zichtbaarheid in zijn onderwatersalon, al leek dat eerst niet zo, door de talrijke “stofsporen” die van aan het strandje de diepte in leidden, nagelaten door een menigte andere duikers. Gelukkig gaan de meesten echter pal noord (naar het wrak ?), zodat wie voor noordoost kiest al vlug boven nog “maagdelijke”

Oosterscheldebodem zweeft, waar het zicht merkkelijk opklaart. Brigitte en ik hadden dus een “normale duik”, waarbij me vooral opviel dat het aantal kreeften terug afgenomen lijkt (Of is de vangst toegenomen?). Enkele lipvissen drukten

ons bovendien met de neus op het feit van de opwarming der aarde. Wie weet krijgen we in de toekomst niet de hele fauna en flora van de Middellandse Zee te bewonderen in de Oosterschelde! Is immers niet onlangs op onze Belgische kust de kleine pieterman gesignaleerd (Nee, niet een zoon van Patrick, die is trouwens al jaren niet meer als “klein” te betitelen, maar een bodemvisje met giftige rugstekels!). Deze vissoort, die een reëel gevaar oplevert voor pootjebaders, staat in onze determinatiewerken als zeldzaam op onze kust aangeschreven en nooit hoorde ik in het nieuws berichten over mensen die er op traptten, tot dit jaar. Ze horen eigenlijk iets zuidelijker thuis, al was onze zandige kust voor dergelijke in het zand levende vissen altijd al een regelrecht paradijs te noemen.

Waar ik me vooral op verheugde was het “happy hour” tussen duik en barbecue. Ditmaal werden er alle registers opengetrokken om tong en verhemelte te behagen: olijven in soorten, zachte kruidige kaasjes, ansjovisjes, zongedroogde tomaten in olijfolie, chips, maar de kroon op al deze door de dames verzorgde lekkernijen werd toch gespannen door de U al uit vorige reportages bekende godendrank, “Chateau Baron Putzeys”, welke Filip met gulle hand uitschonk in elk naar hem toegestoken glas, waarna hij het “lijk” – zijnde een gesneuveld fles – naar één van zijn zonen wierp, die ze opving en prompt een nieuwe uit de koelbox opdiepte. Als je uit de aanwezigenlijst weet dat hij ditmaal ook zijn derde zoon, ons tot dan toe onbekend gebleven, daartoe had meegebracht, dan is het wel duidelijk hoeveel flessen er geledigd werden en in welk tempo: eigenlijk waren ze niet te tellen! En 't liep over de tong en in de keelgaten alsof er een engeltje ... Juist! Beetje afgezaagde en gestolen uitspraak, maar het geeft wel perfect de appreciatie weer van de genietende Neptuners. Spijtig

genoeg is het een seizoensdrink, vermits gemaakt met vlierbloesems (recept: zie één van vorige Drietandnummers).

En 't zou den Hugo niet zijn als hij niet opdaagde met één of andere nieuwigheid op barbecue-gebied. Dus had hij ditmaal een ijzeren emmer bij van een in dit plastiektijdperk zwaar voorbijgestreefde uitvoering. Niets was echter wat het scheen te zijn. Je vult thuis gewoon de emmer met papier en houtskool er boven. Ter plekke van het barbecuegebeuren poot je het ding op een brandveilig plekje en steekt het papier aan via de ventilatieopeningen onder een rooster. Vertokken ben je! Geen poespas meer ter plekke! Er was zelfs geen duikfles nodig om het vuur aan te wakkeren, Freddy!

Naast Hugo's bescheiden emmertje had Filip dan een ware veldkeuken uitgesteld en – het dient gezegd – wat hij daarop klaarmaakte deed eigenlijk alle andere braderij in het niet verzinken: kangoeroebiefstuk, rosbief, lamscarré, eendenborst, filet en uiteraard pikante worstjes. Iedereen heeft natuurlijk eens moeten proeven en – dames - toen bleek overduidelijk dat Filip met vlees weet om te gaan!

Het dessert, dat na de zwempartij werd genoten was eveneens een toonbeeld van Bourgondische overdaad: fruitsla van appelsien, appel, ananas, kiwi, perzik, abrikoos, nectarine, aardbei, aalbesjes en cavaillon – kortom al wat de dames hadden meegebracht, in één gemeenschappelijke fruitkom verwerkt en dan overgoten met "Eau-de-vie de Framboise". Niemand zei er neen tegen! Nadien werd er nog een enorme pitloze ijskoude watermeloen, die te veel was geweest voor de fruitsalade, met smaak verorberd en toen vond Filip echt de tijd gekomen om toch eens een wat steviger afsluiter boven te halen: een enorme zelfgemaakte bodding (maar 't kunnen er ook wel twee geweest zijn). Terwijl iedereen daarvan nog lag na te kreunen, kwam iemand gelukkig de genadeslag geven door met koekjes "Petit Beure" rond te gaan!!!

Tussen de bedrijven door werd er uiteraard nog gestoeid in het water, maar dat dit bij laag water niet helemaal risicoloos is, bleek uit de schrammen die Freddy daarbij opliep. Maar erger was de vrouw van de vriend die Filip had meebracht er aan toe. Pas 's woensdags hoorde ik in "den dok" vertellen dat ze een voetwonde had moeten laten naaien! Geen kik had ze hierover ter plekke gegeven! Oesters zijn gevaarlijk op alle gebied, daar kunnen Roger en Filip van meespreken! Toch hebben Filip en ik ter plekke een verschrikkelijke weerwraak genomen door er enkele levend te bestooven met peper en smakelijk op te slurpen. Net hun verdiende loon! Geen clubhappening aan de Oosterschelde zonder speech en gelukkig hebben we Brigitte (L.) om in naam van het feestbestuur deze traditie levend te houden. Uw dienaar betrapte haar echter in sommige zinnen op het gebruik van A.N. (Algemeen Nederlands) in plaats van het A.B.M. (Algemeen Beschaafd Mechels – ooit de taal van de hoofdstad der Nederlanden, dit ten tijde van Margaretha van Oostenrijk!). Laat dit nooit meer voorvallen Brigitte! We moeten hierin streng zijn. 't Is al erg genoeg dat we naar Duffel verbannen zijn met onze club! Maar we kunnen Brigitte nooit lang iets kwalijk nemen, temeer daar ze ons onveranderlijk bij zulke gelegenheden overlaadt met geschenkjes van onze enige "sponsor": Delhaize. Zo verweende ze ons ditmaal met een CD, een pillampje en een mooie soep/sauslepel. Bedankt voor al die moeite, Brigitte en ook Delhaize! Tot slot: Proficiat voor de andere Brigitte (van Walter), die al een tweede Oosterscheldeduijk in haar duikboekje mocht noteren. In dit jaar van "Mechelen, stad in vrouwenhanden" begint het op dat gebied met onze club de goede weg op te gaan. We tellen immers al 6 duikende dames: Brigitte (L.), Brigitte (S.), Stefanie, Sonja, Karen en Britt. Dames, doe zo voort!

Maar 't bleef niet duren !

Na de clubbarbecue lagen de verwachtingen voor het seizoen hoog. Het zou vast een zomer van de eeuw worden, met elke zondag duik/barbecue 's. Toen de dag van ons mossel-feest naderde hadden we echter nog geen enkele goede zondag gehad en waren de weerberichten zo onheilspellend dat besloten werd tot uitstel. De volgende zondag, 21 augustus, kondigde zich in de weerberichten ook niet al te denderend aan, maar er werd toch besloten het er op te wagen.

's Voormiddags aarzelde de dag nog tussen bewolkt met regenkans of bewolkt met opklaringen, waardoor de opkomst eerder gering was, in vergelijking met de vorige jaren.

Zij die er bij waren :

Walter, Brigitte en Stefanie; Filip, Karen en Reinaut; Jacques, Greet en Arne; Sonja en Hugo, Mark en Hilde, Jean-Pierre en Annette; Freddy en Brigitte, Roger, Maria en uw verslaggever.

De verrassing van de dag, qua opkomst dan, was wel de verschijning van de Leestmans George en Rosa, maar vooral van de Rudy en zijn vrouwtje Karin! Door in Kortrijk de uitbating van een Véritaswinkel te gaan behartigen moest Ruddy de club noodgedwongen vaarwel zeggen. Ze kwamen wel toe lang nadat de laatste mossel gesneuveld was, maar het was fijn ze er nog eens bij te hebben! Bovendien hadden ze de zon meegebracht! Ook Roger hadden we al lang, zij het nog niet zó lang als de Rudy, moeten missen, maar pijn in zijn ledematen (jicht, of zoiets) hadden hem bij momenten zelfs verhinderd zijn woonst te verlaten. Hij moest nog erg voorzichtig zijn met eten en drinken en dus wou hij geen mosselen, maar hij had zijn boterhammetjes bij. Zelfs de zeer lekkere aperitief die Sonja bereid had (Schuimwijn met in Cointreau gemarineerde aardbeitjes – en nog niet zo 'n klein beetje ook! Ze mag dat wat mij betreft gerust nog eens herhalen! Bedankt,

Sonja!!!) liet hij (met pijn in het hart, dat wéét ik!) voorbij gaan. Enkel een koffietje kon je nog aan hem kwijt. Maar hoe lekker het eten ook mag zijn, eigenlijk is het niet dát wat van belang is. Onder vrienden zijn, daar gaat het om, of je nu mee duikt of niet! Zelf liet ik trouwens die dag ook verstek gaan om te duiken. De dijk oversteken om dan met een zware fles op je bult het slijk en de stenen van het bij laag water blootgekomen plat over te steken ... ik liet het graag aan de "jeugd" over: Freddy en Brigitte (L.), Hugo (zonder Sonja), Filip en Karen. De duik viel overigens niet zo best mee, want ik ving iets op over "troebel water". Iemand moest zich trouwens "opofferen" om de mosselen ondertussen te gaan kopen in Wemeldinge.

Het werden 25 kg, voor 15 eters. En ze waren lekker! Héél lekker zelfs! Mooi gevuld en kruidiger dan anders, door het feit dat de groenten voor 40 kg nu voor 25 kg moesten dienen. (Nogmaals gekuist door Brigitte! Ze zal weer tranen met tuiten geweend hebben met al die ajuin! Een titanenwerk bovendien! Bedankt, Brigitte!!!)

Hilde en Maria hadden onder elkaar bedisseld dat ze frietjes gingen bakken en zie, dat lukte wonderwel op twee van die door mij in eerdere reportages al vermaledijde gasvuurtjes (geïntroduceerd door ... Hugo! Wie anders!), welke het waarachtige "mannelijke" plezier, van te kunnen knoeien met vuur, totaal om zeep helpen, vermits ze in een knip branden. Maar voor dit doel kan ik ze toch heel goed appreciëren, want mosselen met brood, dat is niet zo mijn ding.

Als toetje had Brigitte nog voor een vanille- of chocolademousse gezorgd en voor ... cadeautjes! Voor elk had ze een hoofdstekussentje en een handige toilettas. Uiteraard was de "sponsor" Delhaize!

Brigitte en onze mosseltovenaar, Freddy, van harte bedankt voor het fijne feest!

De Mossel, *Mytilus edulis*

De meesten onder ons kennen ze ongetwijfeld en hebben ze zeer zeker ook al van zéér nabij bekeken, zij het dan wel...op een bord, met een fris glaasje witte wijn erbij, geserveerd met brood of frieten!

Maar hier zal voor de meesten de kennis over de mossel wel ophouden, vrees ik... Het hoeft dan ook geen betoog dat zij een erg hoog economisch belang hebben! hun culinaire waarde wordt immers erg gewaardeerd in de lage landen!

Mosselen leven hoofdzakelijk in de getijdenzone, meestal op beschutte plaatsen, of op een rotsachtige bodem, waar de golven kunnen zorgen voor voldoende waterbeweging. Zij worden ook wel eens gesignaleerd op grotere diepte, maar dat is eerder uitzondering dan regel.

Deze dieren voeden zich vooral met “fytoplankton” (plankton dat vooral wordt gevormd door fotosynthese...). Het water wordt door de kieuwen gepompt, waar de mossel de noodzakelijke voedingselementen er uit filtert. Zij zijn in staat om voedseldeeltjes tussen 1 en 5 micrometer uit te filteren! De uitgefilterde deeltjes worden in slijm gewikkeld en door de beweging van trilharen naar de papillen rond de mondopening gebracht. Hier worden ze gesorteerd en alleen de allerkleinste deeltjes worden als voedsel opgenomen, de rest wordt weer uitgestoten.

De voortplanting heeft plaats in de lente. De bevruchte eitjes drijven tussen het plankton. Ook na het uitkomen leven de larven nog een tijdje tussen het plankton, om zich tot slot, na een ware metamorfose, met de hechtdraden of “byssusdraden” ergens vast te hechten en hun leven als “echte” mossel te beginnen. De vasthechting is echter niet definitief, indien het dier vindt dat de gekozen plaats alsnog niet voldoet, is verhuizen dus mogelijk...Na een jaar is een “wilde” mossel uitgegroeid tot een exemplaar van +/- 2cm.

Als “kweekmossel” is na twee jaar reeds een afmeting van 5 à 6 cm bereikt en zijn ze klaar om op de markt te worden gebracht.

Dat de mens de grootste vijand van de mossel is, hoeft hier geen betoog, maar ook de zeester is een erg gevreesde vijand. Zeesterren kunnen op korte tijd hele kweekvelden vernietigen. Mosselen zijn echte waterfilteraars. Een volwassen exemplaar kan per uur anderhalve tot twee liter water filteren!

Zij komen voor op het hele noordelijke halfrond, van de Oostzee tot de Middelandse Zee, de Atlantische Oceaan en de Noordzee, al wordt de beste kwaliteit (vanuit culinair oogpunt dan...) uiteraard in de Oosterschelde gekweekt....Smakelijk!

Organisatiestructuur van onze club

Raad van Bestuur

George Leestmans	Voorzitter
Jan Indegracht	
Harry Voet	
Jacques Gooris	
Patrick Verbert	
Eric Geernaert	
Marc Teirlinck	
Rene Mies	
Etienne Van Bael	
Michielsens Roger	
Harry Van Hest	Commissaris

Directiecomité

Patrick Verbert	Voorzitter
Etienne Van Bael	Secretaris
Jacques Van Riel	Penningmeester
René Mies	
Jef Van Vaerenbergh	
Freddy Van Goethem	
Marc Mariën-Bouwens	

Comité Duiken

Jef Van Vaerenbergh	Duikscholing
Freddy Van Goethem	Coördinator
	Bio Commissie
	Duikreizen

Comité Sociale Activiteiten

Brigitte Lens	Coördinator
Maria Goris	
Sonja Van Rysseghem	

Materiaal

Freddy Van Goethem	
Coördinator	

Redactie Drietand

Freddy Van Goethem	Coördinator
Harry Voet	

Beheerder Website (www.neptune.be)

Pieter Verbert	Coördinator
----------------	-------------

!! DUIKOPLEIDINGEN !!

De wekelijkse zwembadtrainingen zijn ondertussen alweer volop aan de gang.

Wie zich geroepen voelt een extra ster te halen, of familie of vrienden heeft die het duiken wel zien zitten en die in de filosofie van onze club passen zijn steeds welkom!

De opleiding 3*D en 4*D zijn reeds volop aan de gang...

De opleiding voor 1*D en 2*D vangen aan op woensdag 5 oktober

Wie zich geroepen voelt kan zich aanmelden bij Jef Van Vaerenbergh of Freddy Van Goethem

!! Medisch duikonderzoek !!

Hoe afspreken voor medisch onderzoek?

-woensdagavond in het zwembad
telefonisch op 015/61.36.86, is altijd te proberen, maar meest bereikbaar rond 8 uur 's morgens of 's avonds.
-boodschap langs fax 015/61.71.11 of E-post (walterlauwers@pi.be)
en Walter Lauwers neemt dan zelf contact met je op.

Hoe Dr Lauwers vinden in de Bosstraat 10 te Zemst?

Vanuit Mechelen (of afrit Mechelen zuid), de baan naar Vilvoorde-Brussel. Over de autostrade zie je links van U de kerk van Zemst en let dan op : rechts, een 300 meter verder, eerste straat rechts met hoekcafe "Den Arm" en met wegwijzer "Zemst-Laar" sla je in.

Je rijdt één straatje voorbij, tot de tweede straat, terug met plaat "Zemst-Laar" en je slaat daar links in (Linterpoortenlaan).

Je volgt deze gedurende +/- 2 km, tot je, voor een bocht, rechts een reflecterende rode pijl ziet.

Net daarvoor, is er rechts een klein straatje, de Bosstraat (naambordje staat rechts op elektriciteitspaal...) en 200 meter verder is nr 10...(als je aan de driesprong uitkomt ben je 100m te ver...)